

300 dies de presó. La determinació, intacta

Josep Rull i Andreu

Jordi Turull i Negre

LA REPÚBLICA
Avui amb El Punt Avui
LA REPÚBLICA

47641
PERSONES REGISTRADES

Consell per la República, manual d'ús

ESPAI PISCINES
Ens banyem?
DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com

116119-1156059w

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 16 de desembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14852 - AVUI / Any XL. Núm. 13722 - EL PUNT

NACIONAL

P6,7

Catalunya, líder en desnonaments

RÀNQUING • Des del 2013 que està al capdavant i aquest any ja se n'han superat els 10.000 casos

PITJOR • Les entitats socials alerten que hi ha realitats "invisibles" com ara les ocupacions

BARCELONA • L'Ajuntament fa un cens de pisos buits per tenir més oferta de lloguer social

NACIONAL

P12

La concentració al davant de la seu del Suprem per mostrar el rebuig al procés penal contra els líders independentistes ■ EFE

Protesta de groc a Madrid

Entrevista Ferran Mascarell

Candidat a l'alcaldia de Barcelona

"El sobiranisme està més dividit del que cal"

Nacional

P8

Diana Riba, número dos d'ERC a les europees

Farré accessibilitat

pujaescales
tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Miquel Berga

Grassos

La gent d'una "configuració volumètrica", com els anomenava Josep Pla, són vistos, avui dia, amb una barreja d'aversió i commiseració. És normal: a les grans ciutats hi ha tants centres de fitnes com bars a la cantonada. L'exposició pública dels gimnastes és general. El passejant els observa des de la vorera: cossos en moviment frenètic, amarats de suor, voltats de màquines que evocuen les sales de tortura de la Inquisició en versió *high-tech*. Els grassos contemplen l'espectacle amb un punt de malenconia. Molts estan convençuts que la seva obesitat és moderada i no estan disposats a perdre l'alegria de viure per una simple qüestió de pes. Ho volen trobar normal. Per això aquella senyora tan folgada en veure una radiografia va exclamar: "Ostres, doctor, som realment tan primers per dins?!" I per això molts subscriurien les paraules d'un personatge d'Orwell: "Estic gras, però soc prim per dins. No heu pensat mai que hi ha un home prim a

Tinc tendència, possiblement injusta, a pensar que els tipus esquàlids amaguen megalòmans delirants

dins de cada home gras, com allò que diuen que hi ha una escultura a dins de cada bloc de pedra?" Potser sí, potser empresonats a dins dels Sancho Panza d'aquest món hi habiten autèntics Quixots. La meva inclinació personal (per raons de proximitat, suposo) és trobar més tolerable el sobrepès que no pas la cosa eixuta. Tinc una tendència, possiblement injusta, a pensar que els tipus esquàlids i esprimitxats amaguen megalòmans delirants, tipus essencialment perillosos. Ja es veu que, a vegades, escriure és un forma de revenja. El gras sempre ha trobat refugi en el sentit de l'humor, ha hagut de triar entre una dieta inclement o fer broma sobre la seva condició. Penseu en aquell anglès ample i panxut que va ser increpat per una fervent nacionalista durant la guerra: "I vostè perquè no és al front?" "Senyora, si em va donant la volta veurà que, en realitat, hi soc", es va defensar el bon home. I no puc oblidar l'amic que va quedar atrapat en una porta giratòria. Posa't de perfil!, li deia jo, però em desarmava amb un somriure: "Que no ho veus, que no en tinc jo, de perfil!"

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La "provocació"

Entra en els paràmetres de "provocació" el famós Consell de Ministres que divendres que ve el president socialista espanyol, Pedro Sánchez, ha citat a Barcelona? Alguns membres del govern català ho han afirmat. El president Puigdemont ho ha reiterat des de l'exili. Hi ha la data: 21 de desembre, primer aniversari de les eleccions forçades per l'aplicació de l'article 155, que el PSOE va defensar a peu i a cavall. Hi ha —ho han dit alguns portaveus d'aquest partit— la voluntat de demostrar que el govern d'Espanya és, com el nom indica, d'Espanya i, en conseqüència, es pot reunir on vulgui de la seva geografia, en direm "geografia". No s'apleguen, posem per cas, a Guadalajara. Ni tan sols a Sevilla, on el PSOE ha rebut una gran ferida electoral. Per a la primera excursió ministerial els ha abellit Barcelona, mira.

Jo, que no soc tan malpensat, hi vaig veure d'entrada una maniobra electoralista. Al contrari del PP, que en pot prescindir, el PSOE necessita els vots dels catalans per fer bon paper en un escrutini. Pedro Sánchez anunciarà des de Barcelona que apuja el salari mí-

“Portar els ministres a Barcelona demostra, també, que no entenen res

nim. S'esperen altres mesures, referents a Rodalies, etcètera. A Sánchez, no l'espanta ara el PP, que a Catalunya ha baixat a la situació d'irrellevant, sinó Ciutadans, que pot ser un aliat del mateix PP a Madrid. Sovint oblidem, o ho volem oblidar perquè ens incomoda, que Ciutadans és la primera força a Catalunya en vots.

El Consell de Ministres barceloní també demostra que segueixen sense entendre res. Es va veure en l'últim ple del Congrés. Per a uns, el "problema català" se soluciona per la força i la dissolució de l'autonomia. Per a uns altres, amb l'amenaça combinada amb

un consell de ministres a Barcelona. Franco ja ho feia, i, en això, no hi vegin cap equiparació amb l'antic règim. És la constatació d'una inèrcia històrica: per satisfer els catalans, per rebaixar la tensió, es desplacen els ministres a Barcelona un dia.

També "provocació"? Hi havia hagut el "teatre de provocació", d'èpater les bourgeois. Assistien a les seves representacions els que el celebraven. Els "provocats", els bourgeois, o es quedaven a casa o hi feien pell morta. Calixto Bieito va començar espantant el públic del Liceu i ara aquest públic no accepta cap muntatge de *Tosca* si no és de Calixto Bieito o d'un dels seus epígons. Divendres hi haurà molt de teatre a Barcelona. Provocador o oportunista, com que és dolent, d'alguna manera s'haurà de manifestar disconfortat. Ara: sense les extralimitacions que s'anuncien. No n'hi ha per a tant. Més aviat fa riure. Hem dit i demostrat que som gent de pau i d'aquí ve l'acumulació de forces pròpies i el prestigi i simpatia externs. El teatre de carrer ha de ser per a tots els públics, també l'internacional.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/h5dyob>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Se'n van?

Com que quan van crear la fundació i van celebrar la primera edició dels premis ho van anunciar a so de bombo i platerets, no deixa de ser curiós que ara, a punt de complir deu anys, la Fundació Princesa de Girona (abans, és clar, Príncep de Girona) hagi anunciat aquesta setmana amb una simple nota de premsa que, el desè aniversari dels premis, l'any vinent, el celebraran a Barcelona. Com que es veu que serà l'any de l'estrena oficial d'Elionor, els seus pares li volen estalviar el mal tràngol d'anar de visita a una ciutat governada per una alcaldessa republicana que no els cedeix un Auditori que estarà en obres sempre que el demanin (i que ella sigui alcaldessa, és clar). Fugen, els reis? Fugiu, la princesa? No ho sé. Ho sabrem l'altre any. De moment, sembla que ses majestats fan un parèntesi esperant a veure cap on van els esdeveniments. Però no em negaran que, justa-

“La Fundació Princesa de Girona celebrarà els deu anys anant-se'n a Barcelona. Curiós

ment en el desè aniversari, i després d'haver fet nou edicions a Girona, és ben estrany (per no dir còmic) que els premis Princesa de Girona es donin a Barcelona. Per donar-hi més rellevància, diuen. Ha! Probablement no és la renúncia al títol que vaticinava irònicament Arcadi Espada aquesta setmana a *El Mundo*, però sí que és una certa derrota. Un derrota, és clar, d'aquells patrons que, ben cofois (ho recordo com si fos ahir), l'any 2009 ens van venir a explicar al diari (ales-

hores jo era director adjunt d'El Punt) les bondats de la reial fundació. No sé què en pensen ara els artífexs d'aquella posada en escena, que tenen noms i cognoms, i totes les forces vives de l'empresa i l'economia gironina que aleshores ens demanaven als periodistes complicitat perquè consideraven el príncep “un dels nostres símbols més preuats” (així es deia en la nota de premsa feta pública en anunciar la creació de la fundació). He fet l'exercici de buscar a l'hemeroteca del diari les declaracions que es van fer aquells dies, però em sembla que és millor no fer quedar vermell ningú. Tothom té dret a canviar d'opinió. Fins i tot el rei. “La seva altesa reial, que té aquest títol i ens honora fent servir aquesta dignitat, sempre ha posat en relleu el seu compromís amb Girona”, deia l'ensabonadora nota oficial de la fundació fa nou anys. Ja el veuen, doncs, “el compromís”. Ferm. A 100 quilòmetres.

EDITORIAL

Habitatge, un problema enquistat

Catalunya és el territori de l'Estat que lidera el nombre de desnonaments des de l'any 2013. Només l'any passat se'n van produir, segons les xifres oficials del Consell General del Poder Judicial, 13.308, però aquest any, 2018, i només fins al mes de setembre, ja s'han superat els 10.000. A més, aquestes xifres no inclouen la gent que lliura les claus just abans de l'acte concret de desnonament, ja que considera que no podrà suportar una situació tan violenta. A més, tampoc inclou la gent que es veu obligada a canviar de barri o de ciutat de residència perquè no pot assumir els nous preus del lloguer. I és que, en les darreres dades, el nombre de desnonaments de llogaters ja triplica el de propietaris. Aquest fet, haver de marxar per uns augmentos abusius dels lloguers, provoca un munt de conseqüències en les famílies, des de la deslocalització social fins a la dificultat per mantenir la feina o anar-hi.

Les dades mostren que l'accés a un habitatge digne, dret constitucional, és un problema ja estructural. El govern espanyol va aprovar divendres un seguit de mesures per protegir el mercat del lloguer. El mateix govern espanyol, quan era en mans del PP, va deixar sense efecte part de la Llei 24/2015, l'eina de què s'havia dotat Catalunya per lluitar contra aquesta xacra. Aquesta actuació política i judicial, ja que la suspensió va ser dictada pel Tribunal Constitucional, va provocar, només a Barcelona, la impossibilitat d'aturar 600 desnonaments. En vista d'aquesta realitat, caldria una política global del mercat de l'habitatge, una proposta que hauria de ser valenta obviat els interessos dels grans tenidors i pensant en el bé comú i les noves realitats que, segurament, també superen la nostra Llei 24/2015.

De reüll

Carme Vinyoles

Dones que obren camí

Zeinab Sekaanvand, iraniana, 24 anys, casada a la força als 15 amb un maltractador, abusada per un cunyat aprofitant les pallisses del marit, acusada de matar el seu botxí, torturada per la policia, sentenciada com a culpable de les agressions patides i executada el 2 d'octubre. Israa al-Ghomgham, saudita, 30 anys, advocada i defensora dels drets humans, participant en les protestes del 2011 contra la discriminació de la població xiïta, detinguda el 2015 per pertorbació de l'ordre públic i incitació als joves contra l'Estat, jutjada

Apuntem els seus noms: Zeinab, Israa, Rasha, Rafifi, Mahdi, Suad, Tara, Nadia...

per una cort especialitzada en terrorisme en audiències en què no està present, enfronta la petició de pena de mort i res no se sap de la sessió que havia de tenir lloc el 21 de novembre per decidir el seu futur. Potser encara hi ha esperança. Per a ella i per a la resta d'activistes empresonades. Rasha

al-Hasan, Rafifi al-Yasiri, Mahdi Tamimi, Suad al-Ali, Tara al-Fares, joves iraquianes molt populars en les xarxes socials, assassinades per dir i fer el que pensen, per exemple, Al-Fares: “No tinc por dels que no creuen en Déu, sinó dels que maten per provar la seva existència.” Nadia Murad, yazidita, 25 anys, esclavitzada per l'ISIS als 19, alliberada del seu captiveri i guardonada amb el Nobel de la pau 2018 en reconeixement a la seva lluita contra la violència sexual. Totes elles, i moltes més arreu del món, són dones lliures que obren camí contra el fanatisme, la intolerància i el masclisme.

Les cares de la notícia

DIRECTORA DE L'INSTITUT RAMON LLULL

Iolanda Batallé

Nous aires al Ramon Llull

La nova directora de l'Institut Ramon Llull aposta per incorporar estratègies en la via digital per a la difusió del català i considera que exportar la llengua i la cultura catalanes és també obrir portes perquè siguin els qui ens visiten qui ens facin d'ambaixadors. Nous aires, noves idees.

CAP D'UROLOGIA DE L'HOSPITAL CLÍNIC

Antonio Alcaraz

Avenç mèdic

L'hospital Clínic ha generat una altra bona notícia en el combat contra el càncer. En aquest cas ha utilitzat amb èxit una tècnica desenvolupada a la Xina però pionera a Europa que permet operar el càncer de ronyó sense retirar l'òrgan, sinó extirpant el tumor i conservant la funcionalitat de l'òrgan.

NÚMERO 2 D'ERC EN LES EUROPEES

Diana Riba

Compromís

Parella de l'empresonat Raül Romeva, serà la número 2 d'ERC en la llista conjunta per a les eleccions europees. Riba sosté que el seu objectiu és donar veu als represaliats, una mostra més del compromís que han demostrat en nombroses ocasions els familiars dels presos i dels exiliats.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Ara, la hisenda
Rajoy llança ara el 155 contra la hisenda catalana. Madrid sacseja l'Agència Tributària escudant-se en el fet que el govern no tenia competències.

10
anys

No pressionaran
El PSC renuncia a pressionar el PSOE amb el pressupost. Amenaça amb un canvi de relacions si no hi ha nou finançament el 31 de desembre.

20
anys

Eleccions catalanes
La direcció de CDC reconeix que les peticions a favor d'esgotar la legislatura no han aconseguit modificar la voluntat inicial de Jordi Pujol.

Full de ruta

Jordi Grau

Han perdut la vergonya

No vull escriure sobre el paper dels Mossos perquè tinc clar el que és una policia i que sempre hi haurà discussions entre els que pensen que no en caldria, de policia –en una societat idíl·lica i impossible–, i els que mai no en farien prou perquè creuen en la repressió i el control total dels ciutadans sempre que siguin ells els qui decideixin. La policia és necessària i particularment crec que els Mossos són en general una molt bona policia, tot i que, com a tothom, m'emprenyen algunes de les seves actuacions, com quan actuen contra tu (penso en els de trànsit) o quan el seu comportament no és l'adequat en una societat democràtica. D'agents perversos n'hi ha en els Mossos com en altres policies, com també n'hi ha en el món en general i en el del periodisme en particular. Això sí, cal exigir-los (i exigir-nos) un comportament exemplar i perseguir els que no ho són. I en les càrregues de la setmana passada hi va haver actituds incor-

Tenen el 155 a la boca i l'estat d'excepció també perquè volen aplicar-lo, ja que el que voldrien és que Catalunya fos una regió, com en el franquisme, i pagués i callés

rectes, condemnables i perseguibles. No cauré en l'error de la criminalització del cos, perquè fan bona feina i perquè qui els jutja ara ho fa des d'una perspectiva política i no professional. L'exemple del que està passant és clar: uns els fustiguen per les càrregues i des de Madrid (el Madrid polític, ja m'entenen) els persegueixen per no actuar i criden per la seva intervenció, per deixar-los a mans dels que encara treballen pitjor. De fet estem en uns moments en què s'ha perdut la vergonya i els anomenats constitucionalistes que estaven en contra de la Constitució el 78 el que voldrien és que es deroguessin les competències dels Mossos i d'Ensenyament i, en definitiva, el que no voldrien és cap autonomia per a Catalunya. Això quan aquí el que es demana és la independència. Tenen el 155 a la boca i l'estat d'excepció també, perquè voldrien que Catalunya fos una regió, com en el franquisme, que pagués i callés. Han perdut la vergonya i l'autoritarisme s'ha apoderat del discurs polític a l'Estat. Venen mal dades.

Tribuna

Jordi Mayoral. Galerista

Mobilitat sense amenaces

Fa uns anys van començar a proliferar les bicicletes, fet que generalment es va celebrar amb els arguments que es potenciava un model de transport no contaminant, més saludable, i que podria ser un pas endavant per anar posant fi a la dependència de cotxes i motos. En diferents ciutats es van crear carrils bici que progressivament es van anar farcint de ciclistes. Sobretot a Barcelona el que es va iniciar com una idea interessant i en un ús convencional i cívic de la majoria, va anar degenerant en un ús irresponsable d'alguns ciclistes locals i turistes –trobar-se usuaris pedalant per la vorera més estreta ja és un clàssic i, de tant en tant, descobrir malabaristes que són capaços d'encaibir dues persones en una bicicleta no és anecdòtic–. A més, la recent irrupció dels patinets elèctrics ha acabat engrandint el conflicte de la mobilitat. A dia d'avui moure's amb normalitat –sobretot la gent que es desplaça caminant– per Barcelona i tants altres llocs és impossible, ja que l'amenaça és creixent i cal regular-ho i sancionar

les infraccions de forma clara.

EL PROBLEMA DE LA MOBILITAT es podria pal·liar? Sembla prou clar que sí i, d'aquesta manera, s'eliminarà la indefensió dels vianants i dels ciclistes i usuaris del patinet elèctric que en fan un ús responsable. Per exemple, totes les bicicletes (i patinets elèctrics) que circulen pels barris no haurien de portar una matrícula (o un distintiu clar), a fi de poder ser perseguides les infraccions i atenuar-les sabent que hi ha un control rigorós? Ara bé, es poden dur a terme més accions a banda d'iniciar una operació de multes, oi? Seria lògic que si les persones que van en moto duen casc, no n'haurien de portar també els ciclistes i els que van en patinet? Les vies no es podrien senyalitzar i marcar de manera molt més clara? Els que porten bicicleta i patinet no haurien de tenir una assegurança com els vehicles de motor? No seria raonable que haguessin de dur obligatòriament llums al davant i al darrere a fi de ser vistos a la nit amb més claredat? Com pot ser que tants ciclistes i

patinets se saltin semàfors a la lleugera sense pudor? A qui se li ha acudit que les bicicletes puguin anar en els dos sentits en un mateix carril? No són aquestes preguntes prou òbvies de respondre per haver d'esperar tant a solucionar-ho?

ELS POBLES I CIUTATS tenen el repte de continuar sent llocs agradables on poder passejar, moure's amb alegria i tranquil·litat, poder badar, fer la xerrada mentre es va d'un lloc a un altre, preservar així un model propi, autèntic i arrelat on el petit comerç pugui perviure i no acabem amb un parc temàtic de vehicles sense control, on els carrers no siguin un perill permanent, on les persones no puguin ser atropellades només de sortir del portal de casa. Hem arribat al punt que urgeix repensar la mobilitat de debò –vehicles privats, també el transport públic i els vianants– i fer-la atractiva i no una amenaça innecessària. Ara que tenim les eleccions municipals a la cantonada pot ser un bon moment per endegar noves propostes que són urgents.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Violència entre joves

■ Tinc 22 anys i encara estic impactada per la notícia de la noia assassinada per un altre jove per gelosia. No entenc què passa pel cap d'aquestes persones per exercir la violència sent tan joves. Sempre he pensat i he sentit que la joventut és una etapa per aprendre, i que realment la ingenuïtat té un paper importat. Aquest assumpte em sembla molt preocupant, alguna cosa no deu anar bé en aquesta societat quan cada vegada hi ha més violència exercida per joves que no tenen la capacitat de gestionar les seves emocions més negatives.

MARINA GORDILLO GARCÍA
Barcelona

Maldat en estat pur

■ Es veu que el relat que s'ha creat per "informar", més ben

dit intoxicar, Espanya sobre la situació a Catalunya no és suficient. Els "cervells" han dissenyat una nova estratègia: alertar de la possibilitat que hi hagi "morts". El recurs és indecent, es tracta de maldat en estat pur, perquè l'únic que importa és sumar vots. S'ha de ser vil i miserable. Una vegada més, contra Catalunya i el que representa, "tot s'hi val". En vista de la perversió del llenguatge que s'està imposant, cal dir les coses pel seu nom i recordar als interessats, desmemoriats i ignorants que van ser Franco i els seus acòlits els qui van protagonitzar un cop d'estat contra el govern legítim de la República, amb el suport de l'Església del moment i d'interessos econòmics als quals el règim va anar molt bé durant dècades.

Des d'una òptica de racionalitat democràtica, els esdeveniments actuals són una prova més de fins on pot arri-

bar l'absència d'escrúpols per tal d'aconseguir el poder, mantenir-s'hi, anihilar l'adversari polític i, sobretot, humiliar-lo.

El fenomen no és nou, jo diria que es tracta d'una alteració congènita greu, des del punt de vista genètic, que afecta sectors de tots coneixuts que no es resignen a perdre els seus privilegis. Hem arribat a un punt en què ja no es tracta d'independentisme.

El problema real i de fons és el perill imminent –no només per a Catalunya– d'una involució sense precedents des de l'anomenada Transició. La ciutadania espanyola, hauria de ser conscient de quina és la realitat i de la deriva del país.

JAUME FARRÉS BOADA
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

La unitat

■ Em considero d'Esquerra però en aquests moments soc crític amb el partit i, com jo, molta gent amb qui parlo. Vaig sentir a dir al Sr. Tardà: "Nosaltres som Esquerra i després hi ha els altres." Considero la frase desafortunada, evidencia sectarisme i mostra un interès per posar el partit davant del país.

Som molts els qui ens considerem d'esquerra i republicans i pensem que la força de l'independentisme és transversal. No ens preguntem quan anem a una manifestació o davant d'una presó que pensa la persona que tenim al costat.

Quan siguem lliures ja hi haurà lluita partidista. No és veritat que tinguin més vots si van separats. En les últimes eleccions va guanyar Ciutadans com a partit, fet que no hauria passat anant tots junts. No es refiïn de les enquestes.

La frase del dia

“Els independentistes estaven més còmodes amb les porres de Rajoy que amb les inversions de Sánchez”

José Zaragoza, COORDINADOR DEL PSC AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Tribuna

Josep-Lluís Carod-Rovira. Filòleg i escriptor

‘Presència Evangèlica’

El gener de 1966, en una conferència a Barcelona, el director de la Societat Bíblica de Madrid, entitat protestant per a la difusió de les escriptures en diferents llengües, fent referència a l'edició de la Bíblia en idiomes diversos, afirma que hutus i tutsis tindran abans les escriptures en les seves llengües que no pas els catalans. Lluny de provocar només indignació entre els assistents a l'acte, aquells mots, del tot despectius cap a la llengua catalana i la capacitat d'acció dels protestants catalans, van provocar una reacció immediata, de caràcter positiu, entre pastors i líders protestants. El 16 de febrer ja es constituïa la Fundació Bíblica Evangèlica de Catalunya, amb presència de les diferents denominacions del protestantisme català, per tal de fer arribar els textos bíblics a la societat catalana en la seva pròpia llengua, des de l'afirmació de “llur catalanitat i la responsabilitat de fer servir la llengua que Déu ens ha donat”.

DOS ANYS DESPRÉS, té lloc el naixement de *Presència Evangèlica*, revista protestant i en català. La decisió és presa en la placidesa assolellada d'un diumenge al matí, amb els seus promotors tranquil·lament asseguts en un banc del parc de la Ciutadella, per defugir les sospites policials. Àngel Cortès, empresonat el 1945 per la seva militància independentista, n'és el motor inicial i primer director, funció que el 1975 assumirà Benjamí Planes fins a l'actualitat. Tots dos, amb el teòleg Josep Grau, en són els fundadors. En va aparèixer el primer número el 20 d'abril de 1968, amb un tiratge llavors no superior als 800 exemplars. La significació històrica de la iniciativa és extraordinària perquè es tracta de la primera publicació protestant íntegrament en català, la continuïtat de la qual arriba fins als temps presents.

EL MÓN PROTESTANT toparà amb l'hostilitat o bé el silenci de la premsa convencional, amb l'excepció dels periòdics d'ideologia més progressista o liberal. A la segona meitat del segle XIX i fins al 1939, la premsa republicana va ser l'única aliada que el cristianisme de la Reforma va trobar i també l'únic portaveu de la seva existència i les seves activitats, ja que la resta de periòdics s'hi referien des de la bel·ligerància, el menyspreu o la indiferència. Per aquest motiu, disposar de premsa pròpia esdevingué, des del principi, un objectiu prioritari, no sempre a l'abast de totes les comunitats. La primera publicació protestant als Països Catalans apareix a Barcelona, el 10 de juny de 1869: és el setmanari *El Eco Protestante*, promogut per Antoni Vallespina, del qual sortiran 26 números i que venien els alumnes de l'escola protestant. Tres mesos després, veu la llum el mensual *Boletín Balear de la Sociedad Evangélica de Mahón*, del qual sortiran set números. A Catalunya Nord, l'única publicació protestant surt el 1896, amb el mensual *Le Vrai*

“És gràcies a la tenacitat i fidelitat a la llengua dels seus promotors que publicacions com ‘Presència Evangèlica’ han arribat als 50 anys

Chrétien, administrat pels pastors Chapal de Cotlliure i Araud de Perpinyà. Serà activíssim en el combat contra l'alcoholisme i responent els atacs del periòdic catòlic *Croix des Pyrénées-Orientales*. El 1900, a València, s'edita la publicació infantil *Hojas Dominicales*, molt utilitzada a les nombroses escoles dominicals, activitat docent habitual en el món protestant, arreu. Dirigida per Johan E. Uhr, fins al 1912, Vicent Mateu en serà l'ànima, com també de *La Escuela Dominical*, que aquest any en fa el relleu.

DES DE LA IMPRESSIÓ i el disseny més modestos, fins a revistes impecablement editades, totes les modalitats es troben presents al llarg de la història de la premsa protestant que abasta des de simples butlletins d'una església local determinada, fins a periòdics més generals de denominació o bé premsa protestant espanyola, a l'interior de la qual es pot anar seguint també l'activitat del protestantisme a Catalunya, les Balears i el País Valencià. De les més de 130 publicacions protestants que apareixeran als Països Catalans, des de 1869 fins a l'actualitat, n'hi haurà que tindran una vida curta, a cops efímera. D'altres, molt poques, arribaran al mig segle de presència pública i algunes aniran canviant de capçalera, apareixent i reapareixent segons el context polític i les circumstàncies del moment. A diferència de França, on *Le Signal* (1894-1908), hi fou d'aparició diària, la periodicitat més curta de la premsa protestant als Països Catalans ha estat de caràcter setmanal. Igual que altres publicacions en català, de temàtica diversa, com *Resorgiment* (Buenos Aires), *Germanor* (Santiago de Xile), *Treball*, *Serra d'Or* i *Cavall Fort* (Barcelona) és gràcies a la tenacitat i la fidelitat a la llengua dels seus promotors, com és el cas dels responsables de *Presència Evangèlica*, que han arribat totes als 50 anys.

De set en set

Jaume Oliveras i Costa

Divendres

Falten cinc dies, però tot fa preveure que divendres (21-D) serà un dia complicat. Al davant, un curt espai de

temps, suficient per articular una estratègia prou pensada per evitar entrar en un atzucac irreparable. A la vegada, una actitud ferma que es pugui llegir com a tal, i, sobretot, un comportament unitari que es presenti sense fissures. El 21-D és a la cantonada i se'ns exigeix fermesa i responsabilitat.

Talment, la provocació és evident. Els enemics estan escalfant l'ambient tot aquest mes de desembre. I quan escric *enemics* sé distingir-los dels que són adversaris. En la política catalana i l'espanyola hi ha molts adversaris de la proposta sobiranista, però també hi ha molts enemics de Catalunya, fins i tot en el mateix àmbit català. Constatem que hi ha gent malèfica, que basen el seu discurs (o la manca de discurs) en la mentida i l'odi. Esmolen les paraules per fer mal i creuen que tot val per alimentar la confrontació. Populars, ciutadans i voxistes han abraçat l'hostilitat i l'ultratratge com a única proposta i han fet de l'anticatalanisme forma de vida.

Davant la ultradreta hem de reafirmar el valor democràtic i pacífic del relat sobiranista. Som gent de pau que volem mantenir un missatge cívic i constructiu. Ho hem demostrat. El discurs ofensiu hem après a respondre'l amb la defensa dels drets humans i la pràctica democràtica. Divendres podem demostrar novament la voluntat de seguir endavant en un procés singular i creatiu. El nostre és un camí llarg i costerut, que ens dona la seguretat que resistir és vèncer. Tenim la raó i, al final, vencerem. El 21-D en tindrem una nova prova.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

16 DIES EN VAGA DE FAM

Diana Riba, parella de Romeva, farà tàndem amb Junqueras

La número 2 d'ERC en les europees vol donar veu als represaliats a l'eurocambra Aragonès fa una crida a no caure en "provocacions" que facin bo el relat fals de violència a Catalunya el 21-D

Emili Bella
BARCELONA

ERC va prosseguir ahir el seu camí al marge de candidatures unitàries de l'independentisme català amb la tria de Diana Riba, parella de l'empresonat Raül Romeva, com a número 2 del partit en la llista per a les eleccions europees del 26 de maig, en coalició amb EH Bildu i el BNG i oberta a "altres forces sobiranistes i de progrés". El consell nacional republicà va aprovar ahir el tàndem electoral amb Oriol Junqueras. "Fa uns dies vaig rebre una trucada del Raül des de la presó de Lledoners, que començava així: «L'Oriol et demana que siguis en les llistes europees.» Vaig necessitar uns dies per pensar-m'ho", va explicar Riba, que es proposa donar veu als represaliats i els seus familiars des d'un escó al Par-

lament Europeu com el que Romeva va ocupar durant deu anys.

Riba és llicenciada en pedagogia i, des del 2007, ha regentat El Pati dels Llibres, una llibreria especialitzada en literatura infantil i juvenil. Anteriorment havia treballat a la Fundació La Caixa, on va coordinar cicles de conferències sobre cinema i literatura al CaixaForum, i va ser programadora del Fòrum de les Cultures.

El vicepresident del govern, Pere Aragonès, va agrair la tasca dels que han estat eurodiputats del partit en aquesta legislatura, Josep-Maria Terricabras, Ernest Maragall i Jordi Solé, que anirà de número 3.

L'endemà de respondre per carta a la vicepresidenta catalana, Carmen Calvo, sobre l'eventual reunió entre Pedro Sánchez i Quim Torra, en què el

Diana Riba, adreçant-se ahir al consell nacional d'ERC, al costat d'Aragonès ■ ACN

president espanyol vol parlar de precarietat en contraposició amb l'autodeterminació, l'adjunt a la presidència d'ERC va exigir al govern del PSOE "menys lliçons" en matè-

ria de lluita contra la precarietat, ja que Sánchez encara no ha retirat els recursos de Mariano Rajoy al Tribunal Constitucional contra les lleis catalanes per aturar desnonaments

i sobre pobresa energètica. Aragonès li va recordar que els governs republicans han impulsat mesures com ara la renda garantida de ciutadania, que destina aquest any "deu

vegades més recursos per habitatge que l'ingrés mínim vital que han pactat el PSOE i Podem". El vicepresident li va retreure també l'aprovació d'un sostre de despesa militar de 7.300 milions d'euros, que "hauria de fer caure la cara de vergonya al govern espanyol i també als seus aliats que avui ens demanen que hi donem suport", amb referència a Pablo Iglesias i Ada Colau, que encara reclamen l'aval independentista als comptes espanyols.

"No acceptem lliçons per combatre la precarietat", va rebre Aragonès, que va avançar que així ho defensaran en els espais de diàleg "que hi pugui haver, si n'hi ha", la setmana que ve a Barcelona, en el marc de la visita del Consell de Ministres. Justament, Aragonès va fer una crida a la responsabilitat per als propers dies en vista de les mobilitzacions contra la celebració de la reunió ministerial, que reclama que siguin pacífiques i s'eviti "caure en provocacions" que facin bo el relat fals de violència a Catalunya. En aquest sentit, el vicepresident va apostar per respondre amb "determinació i somriures", és a dir, a cara descoberta. ■

El joc

LOTERÍA NACIONAL				SORTEIG $\frac{100}{18}$		Llista acumulada de les quantitats que han correspost a cadascuna de les sis sèries dels números premiats, classificats per la seva xifra final													
SORTEIG DEL DIA 15 DE DESEMBRE DEL 2018						Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig													
0		1		2		3		4		5		6		7		8		9	
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS
25600.....360		25601.....300		25602.....300		25603.....300		25604.....300		25605.....300		25606.....360		25607.....300		25608.....10.420		25609.....600.000	
25610.....10.360		25611.....300		25612.....300		25613.....300		25614.....300		25615.....300		25616.....360		25617.....300		25618.....300		25619.....360	
25620.....360		25621.....300		25622.....300		25623.....300		25624.....300		25625.....300		25626.....360		25627.....300		25628.....300		25629.....360	
25630.....360		25631.....300		25632.....300		25633.....300		25634.....300		25635.....300		25636.....360		25637.....300		25638.....300		25639.....360	
25640.....360		25641.....540		25642.....300		25643.....300		25644.....300		25645.....300		25646.....360		25647.....300		25648.....300		25649.....600	
25650.....360		25651.....300		25652.....420		25653.....300		25654.....300		25655.....300		25656.....360		25657.....300		25658.....300		25659.....360	
25660.....360		25661.....300		25662.....300		25663.....300		25664.....300		25665.....300		25666.....480		25667.....300		25668.....420		25669.....360	
25670.....360		25671.....300		25672.....300		25673.....300		25674.....300		25675.....300		25676.....360		25677.....300		25678.....300		25679.....360	
25680.....360		25681.....300		25682.....300		25683.....300		25684.....300		25685.....300		25686.....360		25687.....300		25688.....300		25689.....360	
25690.....360		25691.....300		25692.....300		25693.....300		25694.....300		25695.....300		25696.....360		25697.....300		25698.....300		25699.....480	
49000.....360		49001.....300		49002.....300		49003.....300		49004.....300		49005.....300		49006.....360		49007.....5.840		49008.....120.120		49009.....6.020	
49010.....360		49011.....300		49012.....300		49013.....300		49014.....300		49015.....300		49016.....360		49017.....300		49018.....300		49019.....360	
49020.....360		49021.....300		49022.....300		49023.....300		49024.....300		49025.....300		49026.....360		49027.....300		49028.....300		49029.....360	
49030.....360		49031.....300		49032.....300		49033.....300		49034.....300		49035.....300		49036.....360		49037.....300		49038.....300		49039.....360	
49040.....360		49041.....540		49042.....300		49043.....300		49044.....300		49045.....300		49046.....360		49047.....300		49048.....300		49049.....600	
49050.....360		49051.....300		49052.....420		49053.....300		49054.....300		49055.....300		49056.....360		49057.....300		49058.....300		49059.....360	
49060.....360		49061.....300		49062.....300		49063.....300		49064.....300		49065.....300		49066.....480		49067.....300		49068.....420		49069.....360	
49070.....360		49071.....300		49072.....300		49073.....300		49074.....300		49075.....300		49076.....360		49077.....300		49078.....300		49079.....360	
49080.....360		49081.....300		49082.....300		49083.....300		49084.....300		49085.....300		49086.....360		49087.....600		49088.....300		49089.....360	
49090.....360		49091.....300		49092.....300		49093.....300		49094.....300		49095.....300		49096.....360		49097.....300		49098.....300		49099.....480	
Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions	
2920.....1.560		951.....300		52.....120		233.....300		1394.....1.500		825.....300		66.....180		4677.....1.500		08.....120		9749.....2.100	
0.....60		41.....240				843.....300		444.....300		895.....300		6.....60		087.....300		68.....120		169.....360	
																		609.....480	
																		749.....600	
																		929.....360	
																		09.....180	
																		49.....300	
																		99.....180	
																		9.....60	

AQUEST SORTEIG ADJUDICA 42.000.000 € EN PREMIS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

16 DIES EN VAGA DE FAM

OPINIÓ

Josep Rull i Andreu
Jordi Turull i Negre

300 dies de presó. La nostra determinació, intacta

Tres-cents dies a la presó són molts. De fet, quan ets innocent i no has estat ni tan sols jutjat, un dia a la presó ja és excessiu. Tanmateix, ja ens hi hem passat tot aquest temps, privats de la llibertat, limitats en les relacions familiars i d'amistat, impedit d'exercir la nostra funció com a diputats, encaminats cap a un judici sense les garanties mínimes d'independència i d'imparcialitat del tribunal, tot i que aquesta sigui una exigència bàsica de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Són els nostres tres-cents dies i també els de Raül Romeva i Dolors Bassa. Molts dies, ja, de la presidenta Forcadell i més d'un any dels nostres companys Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Oriol Junqueras i Joaquim Forn.

Nosaltres, a diferència d'altres, encara vam tenir la "sort" de gaudir un temps de llibertat condicional. Va coincidir amb la campanya

de les eleccions imposades del 21-D. La vam viure intensament, acompanyats de l'afecte, el suport i la solidaritat de la gent. Vam tenir l'oportunitat de tastar que no estàvem en absolut sols i que l'acció de les institucions espanyoles en contra nostre era sentida com una agressió contra la societat catalana, si més no contra aquella part de la societat catalana que vol decidir lliurement i democràticament el seu futur.

Ens van tornar a tancar perquè la jugada no els havia sortit bé, perquè volien fer agenollar l'independentisme i nosaltres els vam plantar cara, sense por, utilitzant la nostra principal força: omplir les urnes.

Ens van tornar a tancar per poder-nos suspendre com a diputats i alterar les majories parlamentàries sorgides de les eleccions del 21-D.

Tot plegat és inaudit en termes

Turull i Rull, abans d'entrar al Suprem el 23 de març ■ ACN

democràtics a l'Europa del segle XXI: un de cada deu diputats escollits el 21-D és a la presó o és a l'exili o s'ha vist forçat a renunciar

a la seva acta de diputat.

Malgrat la repressió, malgrat la duresa del captiveri, mantenim intactes la nostra determinació i el nostre compromís amb la llibertat de Catalunya. Sabem que els presos polítics i els exiliats hem esdevingut per a una bona part de la ciutadania uns involuntaris instruments de la lluita pels drets civils, individuals i col·lectius.

Sabent-ho, hem emprès una vaga de fam amb el propòsit de denunciar per una via més dràstica que els nostres drets civils són vulnerats impunement per un Tribunal Constitucional que ha perdut tota vergonya i ha renunciat a qualsevol espurna d'humanitarisme. La unitat d'Espanya a qualsevol preu.

Estem fent, doncs, una vaga de fam emprant l'instrument més rotund de protesta des de la no-violència.

Una societat democràtica, una

societat decent, necessita una administració de justícia i un Tribunal Constitucional que situïn el respecte i la protecció dels drets humans al capdamunt de les seves prioritats i que sentin repulsa a buscar recargolats arguments jurídics per justificar una innecessària presó preventiva, per retardar la resolució de recursos o per minvar el dret de defensa de les persones. Avui som nosaltres; demà, si no ho revertim, pot ser qualsevol altre que discrepi.

Tanmateix, no ens vinclaran. Les nostres conviccions i els nostres ideals són més forts que mai. I els continuarem defensant cívicament, pacíficament, democràticament.

Confrontarem el seu judici injust amb la nostra causa justa, que és la de milions de catalans i la de centenars de milions de ciutadans del món: la causa de la dignitat de les persones i dels pobles.

Escolta el Nadal

El millor regal, la teva audició

15% DESCOMPTE

en el teu pla d'Audició Aural

Aural
Centres Auditius Professionals

Prova d'Audiòfon Gratuïta

CENTRE OFICIAL
WIDEX
AUDIÒFONS D'ALTA DEFINICIÓ

Plaça de Cuba, 2. Mataró. T. 937 573 282

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

16 DIES EN VAGA DE FAM

Reclamen la llibertat dels presos polítics al Suprem

Unes 300 persones es concentren a Madrid per mostrar el seu rebuig al procés penal ■ La plataforma No hi ha Justícia organitza la mobilització

Redacció
MADRID

Unes 300 persones es van concentrar ahir a la plaça Villa de París —on hi ha les seus del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional— per denunciar que el judici contra els independentistes catalans no serà “just” i per exigir “la llibertat dels nou presos polítics”. La protesta estava organitzada per la plataforma No hi ha Justícia, que suma el suport de més de 120 entitats d'arreu de l'Estat espanyol. Pel que fa als partits, hi van assistir representants de la CUP, ERC, el PDeCAT i JxCat, i fora de Catalunya només la formació d'EH-Bildu dona suport a aquesta plataforma.

La plataforma denuncia no només la causa contra el procés català, sinó també altres casos com ara el de La Manada, la persecució de músics com per exemple Valtònyc o la no persecució dels crims franquistes. L'acte d'ahir és el primer que ha organitzat la plataforma No hi ha Justícia, a la qual ja s'han sumat 128 entitats i que s'ha creat per denunciar la politització de l'alta magistratura, la “persecució de la dissidència” i la vulneració dels drets humans, entre altres crítiques al funcionament judicial en casos com ara el procés sobiranista, els de lli-

Manifestants al davant del Tribunal Suprem a Madrid, ahir ■ LUCA PIERGIOVANNI / EFE

bertat d'expressió, delictes d'odi, violència masclista, corrupció política o els abusos dels bancs.

La concentració, que va aplegar unes 300 persones, va transcórrer sense incidents. Força participants van anar-hi des de Catalunya. És el cas de Carles Gavilà, que va desplaçar-s'hi en autobús des de Vic perquè està “fart” de com funciona la justícia espanyola, segons l'agència ACN. “El cas del procés i d'altres demostren que la justícia és injusta”, va declarar. Des de Mataró també va assistir-hi Anna Bru amb unes amigues. Va explicar que la justícia “no funciona” i va de-

nunciar que hi ha “presos polítics en vaga de fam” i que estan entre reixes “per fer el que el poble els va demanar”.

Entre els assistents també hi havia familiars dels encausats, com ara la parella de Meritxell Serret, Ferran Civil, familiars de Clara Ponsatí, el nebot de Jordi Cuixart i membre de l'Associació Catalana pels Drets Civils, Pol Leiva, que va denunciar que es farà un judici “sense garanties”, en què el jutge instructor “s'ha inventat proves” i s'ha vulnerat, segons va sostenir, el dret a la defensa. També es va desplaçar a Madrid la tieta del membre dels CDR

Adrià Carrasco, acusat inicialment de terrorisme per l'Audiència Nacional i que es va exiliar a Brussel·les. Montse Tarrés va denunciar que el jove “és perseguit per haver defensat un món millor” i hi va afegir que tant a ell com a Tamara se'ls ha “usat” per “atemorir” el moviment dels CDR. A la concentració hi havia el diputat republicà al Congrés Gabriel Rufián i la vicepresidenta del PDeCAT, Míriam Nogueras. S'hi van fer parlaments col·lectius, com ara els de València sense Mordassa, el sindicat andalús SAT, l'Assemblea Feminista i Consultes Monarquia o República. ■

El vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri ■ ACN

L'acte d'Òmnium el 21-D, a prop de la Llotja de Mar

El Consell Popular de Ministres es farà davant l'estació de França

E.B.
BARCELONA

El Consell Popular de Ministres que Òmnium Cultural ha convocat per divendres coincidint amb la reunió del govern espanyol a Barcelona tindrà lloc davant de l'estació de França, molt a prop de la Llotja de Mar, que és on Pedro Sánchez i el seu gabinet ministerial es reuniran.

L'entitat sobiranista va concretar ahir l'emplaçament per mitjà d'un missatge a les xarxes socials, en què va fer una crida a la mobilització per “dir no” a la presència de l'executiu socialista a Barcelona. L'acte polític, tal com el defineixen, començarà a

les onze del matí. Hi prendran part diverses entitats de la societat civil.

Entre les mobilitzacions i els actes de protesta que hi ha convocats per divendres hi ha una vaga de dues hores impulsada per la Intersindical-CSC, entre les 12.30 i les 14.30 hores. D'una altra banda, l'ANC ha organitzat una marxa lenta de vehicles per col·lapsar la ciutat, mentre que els CDR insten a mostrar el rebuig de la visita del govern del PSOE. “El 21-D ens veurem ben d'hora a la Llotja de Mar”, piulava el seu compte oficial, acompanyant el missatge amb una frase de Rosa Luxemburg: “Qui no es mou no sent les cadenes.” ■

**soluciones
energéticas**

Reformes integrals, calefacció, fontaneria,
electricitat, aire condicionat, gas, energia solar

QUALITAT DE SERVEI

Truca'ns al 93 795 89 87
www.solucionesenergéticas.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

16 DIES EN VAGA DE FAM

Ferran Mascarell Candidat a l'alcaldia de Barcelona com a independent

“A Barcelona, el sobiranisme està més dividit del que cal”

PES DE LA UNITAT • “No és una qüestió de discutir que guanyi el sobiranisme, sinó que ho faci amb 21 regidors. I el matís és important” **CONTEXT ELECTORAL** • “S'està parlant del poder, d'entrar a l'Ajuntament, i el debat fonamental és quina idea de ciutat tenim” **COLAU** • “Han fet molt ideologisme, però molt poc canvi real. Barcelona no està millor del que estava”

Francesc Espiga
BARCELONA

Amb la de Ferran Mascarell, ja són cinc les candidatures sobiranistes que competiran per l'alcaldia de Barcelona. En aquesta entrevista, l'encara delegat de la Generalitat a Madrid explica per què fa el pas.

Per què es presenta als comicis?
Perquè Barcelona necessita un canvi en el projecte de ciutat, i crec que hi ha molta gent que pensa que això és així. I jo els puc aglutinar.

L'objectiu també és remoure l'espai sobiranista per intentar buscar la unitat?

Certament. A ningú se li escapa que fa més d'un any que intento que aquesta unitat es produeixi, perquè tinc la convicció que aquestes eleccions seran per a Barcelona un doble referèndum. L'un té a veure amb el model de ciutat, que afirmarem, i l'altre, amb una idea de país, que reafirmarem. Per raons fàcilment comprensibles i que tots tenim presents, el projecte Barcelona, des del punt de vista del sobiranisme, està més dividit del que caldria.

'A priori', una de les formacions amb què semblava que hi hauria pogut haver acord per sumar esforços era el PDeCAT. Per què no ha estat possible?

Bàsicament, perquè els partits tenen els seus mecanismes de presa de decisions, i amb les propostes que he anat fent per prendre'n una de col·lectiva i dialogada, no ha estat possible. He tingut converses amb molta gent de Barcelona, i també del PDeCAT a escala nacional, i amb Joaquim Forn vam imaginar una hipòtesi de treball que, després, la gent del PDeCAT no va considerar que fos oportuna per arribar a unes conclusions que ens permetessin una candidatura tan

Ferran Mascarell, a casa seva, a Barcelona, en una fotografia d'arxiu ■ JUANMA RAMOS

unitària com fos possible. I no va poder ser, i per això vaig creure que havia de prendre una decisió, perquè, si no, això s'anava ajornant en perjudici de Barcelona i del sobiranisme.

És el candidat de Puigdemont?

No. Sempre he dit que la Crida, fins al dia 20 de gener, no prendrà decisions sobre què cal fer amb les candidatures d'aquells llocs on no n'hi ha una de sola. Fins ara, la Crida ha fet servir un criteri, que a mi em sembla molt valuós: donar suport en aquells llocs on hi ha una candidatura única del sobiranisme. I en aquells on no hi ha aquesta unitat, fins que la Crida no tingui establerts uns òrgans polítics escollits, això no s'ha de fer. I fins ara ha estat molt escrupolosa amb això.

El dia de la seva presentació,

vostè va reflexionar que s'havia d'evitar fragmentar el vot sobiranista en "minifundis" i que cal fer una aposta que sumi com més regidors millor. La seva decisió de presentar-se no va en la línia contrària?

Que siguin quatre les llistes sobiranistes que concorreran a les eleccions ja és un error, i que en siguin cinc l'única cosa que fa és posar sobre la taula la immensitat de l'error. Jo he estat en un govern de Barcelona fort, de més de 20 regidors, i és aleshores quan es pot desplegar un projecte de màxims. És el que la ciutat necessita, un projecte de màxims i ambiciós, i que jo cito en un eslògan electoralista: *Per una Barcelona sense límits*. Si això no ho fas, i acabes donant oportunitat al minifundisme, pots arribar a tenir una majoria, però serà de mínims i, a més, estarà basada en allò que

puguin acordar els diversos actors. I normalment es posen d'acord en una cosa. Fa deu anys que discutim sobre el tramvia. I no ens n'hem sortit. Per què? Perquè hi ha hagut governs de mínims, que només s'han posat d'acord en una cosa: cadascú ha d'escombrar cap a casa seva. Per tant, no és una qüestió de discutir que guanyi el sobiranisme, sinó que el sobiranisme guanyi amb 21 regidors. I el matís és important.

En aquestes eleccions es percep que Barcelona, com a subjecte polític, s'ha revalorat molt, però, en canvi, el debat d'idees sobre la ciutat s'està empobrint. Ho comparteix?

Està passant. Les properes eleccions estan en mans de candidats que tenen més a veure amb la vella –i la mala– política que amb la nova. Una ciutat és una

idea. I jo no he sentit ningú, encara, que expliqui la seva. Jo ho estic fent i, a més, reclamo aquest debat d'idees. Per què no he participat en les primàries obertes? Perquè això és una manera per escollir una llista, o un ordre per fer-la, però jo voldria haver discutit sobre idees. I si hi estem d'acord, jo hauria pogut pactar amb tothom. Però si no sabem el que els altres defensen, què hem de pactar? S'està parlant del poder, d'entrar a l'Ajuntament..., i el debat fonamental és quina idea de ciutat tenim. I fa massa anys que tenim una ciutat afluïda, i disminuïda, perquè no discutim quina ciutat volem, tocats per l'excecs ideològic dels que ens governen, en què tot és ideologisme, però no hi ha materialització, gestió ni canvi.

La seva valoració, entenc, sobre el govern de Colau és que s'ha quedat només en l'enunciat teòric?

Han fet molt ideologisme, però molt poc canvi real. La ciutat no està millor del que estava; està pitjor des de molts punts de vista. De tota manera, no m'agrada gaire posar l'accent en el que s'ha fet fins ara.

Per tant, si per al futur reivindica majories sòlides, veu marge per entendre's amb els comuns?

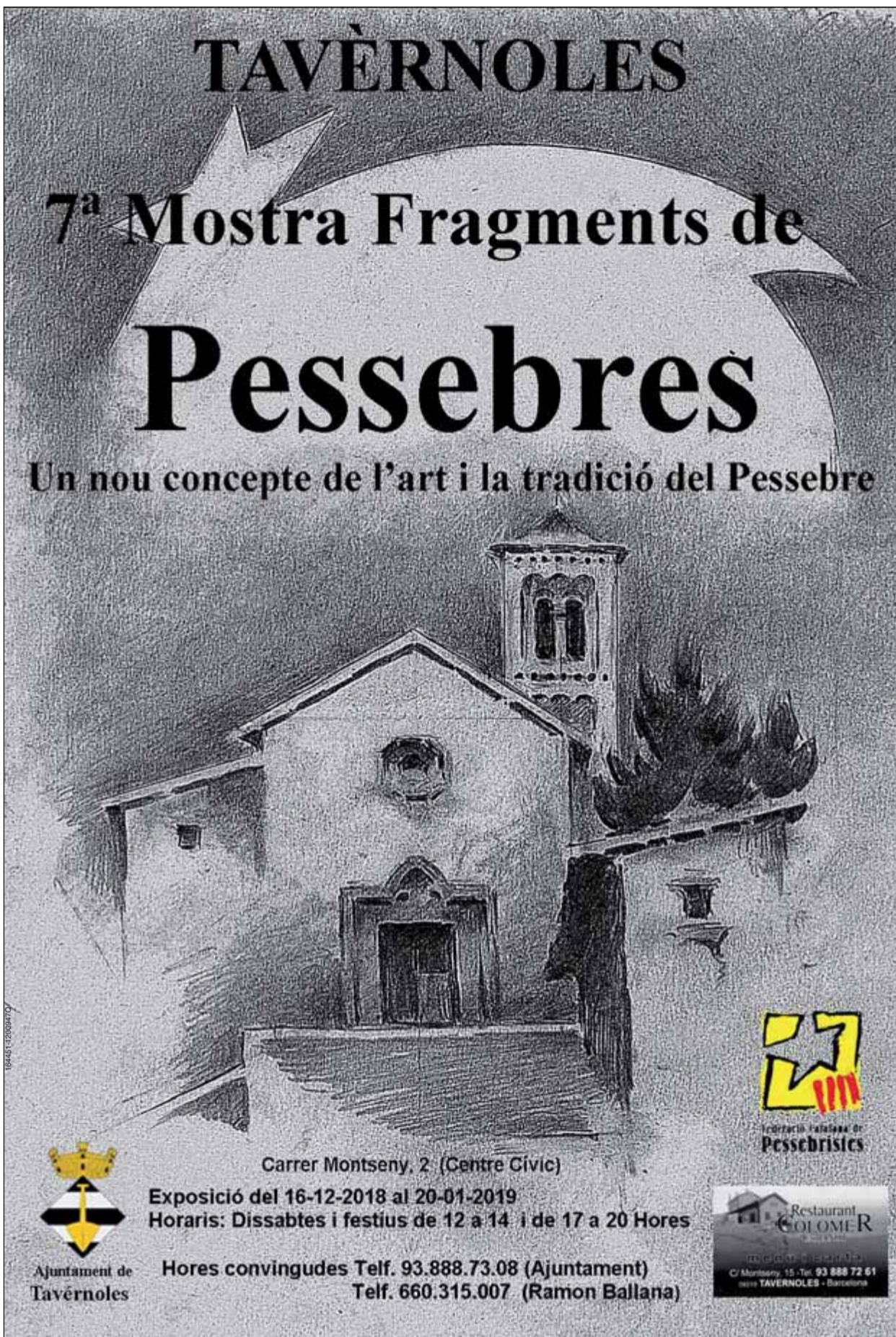
Sempre que tinguem clar quin projecte de ciutat despleguem. Si la suma ha de restar, no. Barcelona necessita canvi, idees, i tots els pactes són possibles, però des d'un govern fort. I això vol dir no disminuir-ne les intencions, sinó fer-les créixer. Per definició, em puc entendre amb tothom. Ara, el poder no m'interessa gens; m'interessa el poder transformador, que la ciutat torni a ser el referent que volem, i això vol dir, insisteixo, pactar en funció d'un projecte. ■

@ L'entrevista completa, a www.elpuntavui.cat

TAVÈRNOLES

7ª Mostra Fragments de Pessebres

Un nou concepte de l'art i la tradició del Pessebre

Carrer Montseny, 2 (Centre Cívic)

Exposició del 16-12-2018 al 20-01-2019
Horaris: Dissabtes i festius de 12 a 14 i de 17 a 20 Hores

Hores convingudes Telf. 93.888.73.08 (Ajuntament)
Telf. 660.315.007 (Ramon Ballana)

Ajuntament de Tavernòles

Associació Catalana de Pessebristes

Restaurant COLOMER
C/ Montseny, 15 - Telf. 93 888 72 51
near TAVERNOLES - Barcelona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Participants en el consell nacional de la CUP a Artés, durant els debats ■ ACN

La CUP no es presentarà a les europees

■ Critiquen la passivitat de la UE i reivindiquen la feina en l'àmbit local

Redacció
ARTÉS

La CUP no presentarà candidatura a les eleccions europees del maig. La formació, que ahir va celebrar un consell nacional a Artés (Bages), va justificar la decisió en un comunicat en què indicava que, "tot i el context excepcional marcat per la repressió", el seu projecte polític "no té cabuda" a les institucions europees, "màximes representants del capitalisme, l'imperialisme, el racisme institucional i la militarització de les societats".

La CUP, que mai ha concoregut a les europees, no havia tancat la porta a fer-ho aquest cop. No obstant això, ahir la portaveu del se-

cretariat nacional de la CUP, Mireia Boya, va fer un record crític de la posició europea respecte al procés, tant pel seu silenci davant la violència policial durant l'1-O com per la passivitat "davant les condicions dels presos polítics i exiliats". Boya va reivindicar la feina que la CUP pot fer "des de baix", centrant-se en l'àmbit local i treballant en la internacionalització, que consideren "prioritària" per altres vies.

També ahir es van presentar els noms de les 8 persones candidates a encapçalat la llista de la CUP Capgirem Barcelona a les municipals del 2019, que ordenades alfabèticament són Leo Bejarano, Marc Cerdà, Jordi Magrinyà, Marga Olalla, Alfons Romero, Anna Saliente, Alba Sanjurjo i Roser Vime. El 2 de febrer, després d'un període de votació, se'n donarà l'ordre definitiu. ■

LOCAL CLIMATITZAT

SOPARS D'EMPRESA A LA PLATJA

DESCARREGA DIRECTAMENT ELS MENÚS AQUI

POTS CONSULTAR ELS MENÚS ESPECIALS QUE OFERIM A WWW.BAHARICLUB.COM

RESERVES: INFO@BAHARICLUB.COM O TRUCANT AL 606 60 83 33

f @BAHARICLUBCALELLA